

Un humanisme de perdedors

Dll, 18/10/2021 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

La setmana passada parlava en aquesta pàgina de com la proposta de Jesús és el contrari de la proposta que ara sembla convertir-se en l'única bona i universalment desitjable. I deia que, segons Jesús, tenir com a objectiu ser un guanyador segons els criteris del sistema d'aquest món no humanitza, no fa felicitat en el fons d'un mateix, sinó que fa malbé, destrueix. En canvi, seguir el camí de Jesús i de l'Evangeli és el que fa digna i valuosa la vida, encara que, així, un sigui vist com un perdedor. O, com a mínim, com algú que no té interès a ser un guanyador, que més o menys ve a ser el mateix.

Doncs avui, si m'ho permeteu, voldria ampliar la mirada. I és que això que Jesús proposa per als seus seguidors és, de fet, una proposta igualment vàlida per a qualsevol persona. L'Evangeli, en efecte, és un sistema de valors i una manera de mirar el món i els altres que pretén ser vàlid per a tothom. Jesús, al capdavall, pretén proposar la manera de viure més humanitzadora per a qualsevol persona. Ho proposa afirmant que aquest és el projecte de Déu que ell ve a proclamar, i que té tot el seu sentit quan un ho fonamenta en Déu i ho viu com a adhesió personal a Jesús mateix. Però els valors humans que proposa, la forma de mirar el món, el tipus d'humanisme que ofereix com a camí, sobrepassa el cercle dels qui creiem en Déu i volem viure la vida units a Jesús, i arriba a tota persona que tingui ganes de viure una vida valuosa.

I de fet, alhora que, tristament, hi ha un bon nombre de persones que tot i dir-se cristianes viuen ben allunyades dels valors de l'Evangeli, són molts els homes i dones que, sense fer referència a Déu ni a Jesús, i fins i tot considerant la fe cristiana com una cosa negativa, segueixen aquest mateix camí. I és per això que dic que la proposta de Jesús és una proposta per a tothom qui vulgui viure una vida realment humana, una vida que el realitzi de veritat com a persona: perquè Jesús va ser capaç d'expressar, formular i viure allò de més noble que hi ha en el cor de l'ésser humà, les aspiracions que porten a una vida més realitzada, més plena. I per això tants homes i dones, al marge de l'Evangeli de Jesús, han trobat dintre seu que aquest era el millor camí. Un camí que no té com a objectiu ser això que el sistema d'aquest món anomena un guanyador, sinó que sempre es planteja les coses que fa o no fa, els seus objectius, els seus desigs i ambicions, també els seus desconcerts i pors, tenint com a horitzó un projecte de món fraternal i igualitari i en el qual ningú no hagi de sentir-se exclòs.

L'humanisme de veritat, com ho és també la fe, sempre serà un humanisme de perdedors, però de perdedors que així guanyen, realment, la vida.